ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
SECŢIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Decizia nr. 4066 Dosar nr. 3009/2/2009

Şedinţa publică de la 05 octombrie 2010

Preşedinte :	Dana Iarina Vartires	- judecător
	Ionel Barbă	- judecător
	Doina Duican	- judecător
	Silvia Toma	- magistrat-asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Dureţ Florin Stelică, împotriva sentinţei nr. 3720 din 05.11.2009 a Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

La apelul nominal, făcut în şedinţă publică, se prezintă recurentul-pârât Dureţ Florin Stelică, personal şi asistat de avocatul ales .... şi intimatul-reclamant Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, prin consilierul juridic delegat ....

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei de către magistratul-asistent, după care, Înalta Curte constată cauza în stare de judecată şi acordă cuvântul părţilor pe fondul cauzei.

Pentru recurentul-pârât Dureţ Florin Stelică, apărătorul solicită admiterea recursului, modificarea în tot a sentinţei atacate şi, în urma rejudecării, respingerea acţiunii formulate de Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, ca neîntemeiată.

A susţinut, în esenţă, faptul că instanţa de fond nu a avut în vedere la pronunţarea sentinţei atacate apărările formulate de pârât, reţinând în mod greşit, printr-o analiză superficială a înscrisurile aflate la dosar, îndeplinirea condiţiilor art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

În acest sens, a precizat că pârâtul a fost obligat să furnizeze informaţii despre aspecte ce vizau siguranţa transportului feroviar, ca urmare a unui accident feroviar petrecut la acea vreme, cu scopul de a preîntâmpina anumite stări de pericol care ar fi periclitat siguranţa traficului feroviar.

A mai arătat că au existat situații când unii angajați veneau la serviciu în stare de ebrietate, însă informațiile furnizate în acest sens au fost făcute doar în scopul a de a preveni posibile catastrofe feroviare, fără să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăților vreunei persoane.

A conchis, în sensul că nu sunt îndeplinite în speță cele două condiții prevăzute de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al securității.

Pentru intimatul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic solicită respingerea recursului ca nefondat şi menținerea sentinței atacate ca fiind legală şi temeinică.

A menționat faptul că instanța de fond s-a raportând în motivarea soluției exclusiv la informațiile date de pârât prin notele informative, relevantă în acest sens fiind nota de la fila 94 din dosar.

Înalta Curte, în baza art.150 C.proc.civ reține cauza în pronunțare spre soluționare.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Hotărârea primei instanțe

Prin sentința nr. 3720 din 05.11.2009, Curtea de Apel Bucureşti – Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal a admis acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâtul Dureț Florin Stelică şi a constatat existența calității de colaborator al pârâtului, în sensul dispozițiilor art.2 lit.b din O.U.G.nr.24/2008.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut faptul că, în speță, sunt întrunite condițiile cumulative impuse de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 pentru a se putea constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

În concret, instanța a reținut din cuprinsul notei de constatare S/DI/I/2196/01.09.2008 că pârâtul Dureț Florin Stelică a fost recrutat ca informator în scopul supravegherii informative a angajaților din cadrul Secției Căi Ferate Uzinele Brăila, semnând în acest sens un angajament olograf sub numele conspirativ „Grecu Puiu.

Ulterior recrutării, pârâtul a avut două calități: informator în perioada 1986-1988 şi persoană de sprijin în perioada 1988-1989.

În perioada 1986-1988, pârâtul în calitate de informator, a furnizat organelor de securitate note informative periodice despre persoane fizice concrete, stări de lucru de la locul său de muncă, iar unele informații au fost furnizate din proprie inițiativă.

Din analiza rapoartelor depuse la dosar şi menționate în nota de constatare, instanța a constatat că pârâtul ar fi furnizat informații care se încadreze în dispozițiile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

În opinia instanței de fond, informațiile furnizate de pârât se refereau la activități sau atitudini potrivnice regimului comunist şi aveau ca obiect persoane concrete, colegi de serviciu, stări de lucruri de natură a expune persoanele vizate unor consecințe negative, ținând cont de atitudinea organelor de securitate.

În plus, aceste informații vizau îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului şi au avut consecințe, deoarece pe baza acestora s-au prevenit o serie de aspecte negative şi s-au făcut o serie de „intervenții la conducerea obiectivului", aşa cum rezultă din nota de analiză de la fila 69 din dosar.

În acest context, instanța a constatat că informațiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la libertatea de exprimare şi libertatea opiniilor prevăzut de art.28 din Constituția României din 1965 şi art.17 privind dreptul la viață privată din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

Instanța a înlăturat apărările pârâtului formulate]n întâmpinare, pe motiv că informațiile solicitate nu au fost date în baza atribuțiilor de serviciu ale pârâtului, angajamentul şi ulterior notele de informare fiind date din proprie voință conştientă de către pârât.

2. Recursul declarat de pârâtul Dureț Florin Stelică.

Împotriva acestei hotărâri, în termen legal a declarat recurs pârâtul Dureț Florin Stelică, invocând motivele de nelegalitate prevăzute de art. 304 pct.7 şi 9 Cod procedură civilă, fără însă a structura criticile formulate împotriva sentinței potrivit motivelor de recurs indicate.

În motivarea căii de atac, recurentul-pârât susține, în esență, că instanța de fond nu a dat eficiență apărărilor sale invocate prin întâmpinarea depusă la dosar, reținând în mod eronat că din probatoriul administrativ ar rezulta că sunt aplicabile dispozițiile art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008.

În acest sens, recurentul pârât susține că a fost obligat să semneze acel angajament cu organele Securității, fiind amenințat cu pierderea locului de

muncă şi privarea de libertate şi obligat să plătească pagubele materiale rezultate în urma accidentului feroviar.

Este criticată sentinţa şi pentru faptul că prima instanţă nu a reţinut că în fişa postului era prevăzută obligaţia de a informa în scris conducerea unităţii la care lucra despre aspecte ce vizau siguranţa transportului feroviar, existând unele situaţii când unii angajaţi veneau la serviciu în stare de ebrietate, fiind obligat să ia masuri pentru a preveni posibile catastrofe feroviare.

Totodată, arată recurentul-pârât, informaţiile despre accidentul feroviar şi despre sustragerea de bunuri nu au fost furnizate organelor de securitate din proprie iniţiativă, ci doar cu scopul de a preîntâmpina anumite stări de pericol care ar fi periclitat siguranţa traficului feroviar.

În altă ordine de idei, recurentul afirmă că instanţa de fond nu a avut în vedere împrejurarea potrivit căreia, după aproximativ doi ani, respectiv în anul 1987, s-a transferat la o altă unitate, din dorinţa de a întrerupe legătura cu acel ofiţer de securitate căruia îi furniza informaţii şi care, din proprie iniţiativă făcea unele precizări pe notele olografe ale subsemnatului, menite să deformeze conţinutul datelor transmise de recurent.

În opinia recurentului-pârât, informaţiile furnizate nu îndeplinesc condiţiile prevăzute de lege pentru a fi considerat colaborator al Securităţii, respective, condiţia de a fi denunţat activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist care să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Aceste ipoteze nu sunt îndeplinite în speţă, pentru că – arată recurentul - pârât – notele informative vizau aspecte pur profesionale, legate de atribuţiile de serviciu, şi în urma lor nimeni nu a avut de suferit.

Intimatul-reclamant C.N.S.A.S. nu a formulat întâmpinare în cauză.

II. Considerentele Înaltei Curţi asupra recursului

Analizând recursul formulat, în raport de actele, lucrările dosarului şi legislaţia incidentă în cauză, **Înalta Curte constată că este fondat**, astfel că în baza art. 312 Cod procedură civilă urmează a fi admis, potrivit considerentelor ce se vor arăta în continuare.

1. Argumente de fapt şi de drept relevante

Recurentul-pârât Dureţ Florin Stelică a făcut obiectul verificărilor efectuate de Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii sub aspectul posibilei calităţi de colaborator al Securităţii în temeiul art.3 litera z) din O.U.G. nr.24/2008, în considerarea calităţii sale de deţinător al titlului de luptător pentru Victoria Revoluţiei din Decembrie 1989.

După finalizarea acestor verificări, intimatul-reclamant C.N.S.A.S. a întocmit nota de constatare nr. S/DI/I/2196/01.09.2008, în baza căreia a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune în constatarea calității recurentului-pârât de colaborator al Securității, acțiune la care a atașat înscrisurile doveditoare.

Analizând probele pe baza cărora a fost învestită instanța de fond, Înalta Curte apreciază că, în speță, nu sunt întrunite condițiile cumulative impuse de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 pentru a se putea constata calitatea recurentului-pârât de colaborator al Securității, contrar celor reținute de prima instanță.

Potrivit art.2 lit.b) teza I din OUG nr.24/2008, așa cum de altfel s-a reținut și de către prima instanță, prin colaborator al Securității se înțelege persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum și note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Rezultă așadar că în sensul dorit de legiuitor faptul colaborării cu Securitatea implică întrunirea a trei condiții legale referitoare la:

- acțiunile persoanei în cauză: furnizarea de informații sub orice formă;
- conținutul informațiilor: referitoare la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și
- scopul acestor informații: să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Sub aspectul îndeplinirii acestor condiții, criticile recurentului-pârât sunt întemeiate.

Într-adevăr, instanța de fond a enunțat aceste condiții cuprinse în textul de lege, considerându-le îndeplinite în speță, dar fără a indica informațiile și faptele care se referă la denunțarea *"activităților sau atitudinilor potrivnice regimului totalitar comunist"* sau la *„îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului"*, preluând pur și simplu aprecierile cuprinse în documentele fostei Securități, fără să examineze ea însăși datele comunicate, pentru a putea stabili dacă acestea îndeplinesc cerințele legii.

Este real că voința legiuitorului a fost în sensul de a pune pe același plan, sub aspect probator, notele și informațiile scrise de informator cu consemnările lucrătorilor Securității, toate aceste documente bucurându-se de prezumția relativă de veridicitate.

Însă, pentru a se produce efectul scontat de intimat, consemnările cuprinse în rapoartele de evaluare din dosarele intimatului trebuie să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului comunist săvârşite de persoane determinate sau cel puţin determinabile.

În fapt, Înalta Curte reţine că recurentul-pârât a fost recrutat la data de 23.09.1986 de organele securităţii, „în scopul stăpânirii şi cunoaşterii în condiţii cât mai bune a situaţiei informativ operative din cadrul Secţiei Căi Ferate Uzinele Brăila, a stării de pericole şi cauzelor care generează evenimente de cale ferată şi pentru cunoaşterea, prevenirea şi lichidarea unor eventuale acţiuni ostile îndreptate economiei naţionale", la aceeaşi dată semnând şi un angajament olograf în care se consemnează că va prelua numele conspirativ „Grecu Puiu".

Analizând conţinutul şi substanţa notelor informative, Înalta Curte constată că niciuna dintre informaţiile furnizate de recurent nu se referă la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, nefiind apte să îngrădească drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului şi să atragă constatarea calităţii de colaborator al Securităţii în persoana recurentului-pârât.

Astfel, din punct de vedere al *conţinutului* notelor informative furnizate de intimat, criticile formulate de recurent sunt întemeiate.

În mare parte, notele informative se referă la aspecte exterioare sferei de interes, vizând aspecte de calitate şi de siguranţă a muncii în cadrul unităţii unde era încadrat recurentul-pârât în acea perioadă, precum şi caracterizări neutre ori pozitive ale colegilor de serviciu.

Conţinutul notelor analizate relevă aspecte ce vizau posibile stări de pericole şi fapte generatoare de evenimente feroviere, cum ar fi: depistarea vagoanelor avariate care staţionează în combinat fără a li se remedia defecţiunile (informarea din 01.08.1986 şi 22.10.1986), nerespectarea vitezei de circulaţie cu iminenţa producerii deraierii locomotivei la schimbarea macazurilor (informarea din 09.08.1986), defecţiuni apărute la podul rulant al vagoanelor, neremediate (informarea din 31.01.1989), denivelarea liniei de cale ferată datorată lipsei de piatră spartă, existând pericolul de deraiere (informarea din 31.01.1989) etc.

Aspectele menţionate sunt numai câteva extrase din notele informative prezentate, din care rezultă că aspectele relevate nu conferă consistenţă concluziei la care a ajuns instanţa de fond, în sensul încadrării în prevederile art.2 lit.b din O.U.G.nr.24/2008.

Nici condiția ce vizează *scopul informației*, în sensul îngrădirii unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului, nu este îndeplinită în speță, contrar celor reținute de prima instanță.

Astfel, în ceea ce privește *nota informativă* din 18.07.1987 (fila 94 ds.fond) în care se consemnează că *„la stația de calcul din cadrul CPJ Brăila au fost aduse o serie de mașini noi, cu ecrane de televizor la care pot fi redactate orice fel de înscrisuri, la fel ca la mașinile de scris, și unde ing. ....și alții rămân după orele de program pentru a face diferite jocuri pe aceste mașini."*, semnificativă în opinia intimatului C.N.S.A.S, Înalta Curte apreciază că interpretarea făcută de intimat este mult prea formalistă și bazată, în principal, pe supoziții care conduc la o concluzie eronată, în raport de conținutul neutru pe care îl relevă, în fapt, nota analizată.

De altfel, măsura *„cercetării informative prealabilă în caz"* dispusă de organele Securității ca urmare a notei furnizate nu prezintă relevanță în speță, în lipsa unor dovezi concrete din care să rezulte că măsurile adoptate în baza aspectelor semnalate au avut în mod evident repercursiuni asupra persoanelor vizate.

Aceleași concluzii de desprind și din *nota informativă* din 20.09.1986 (fila 85 ds.fond) în care se consemnează că *„familia .... și .... locuiesc pe .... iar soția lucrează la ICIL Dorobanți și în repetate rânduri este văzută venind de la serviciu cu sacoșe cu brânză sustrasă, pe care o valorifică la prețul de 60 lei/Kg altor persoane "*.

Prin urmare, instanța de control judiciar constată că declarațiile sau informările pârâtului nu au fost date în scopul îngrădirii unor drepturi și libertăți fundamentale, nefiind întrunită nici cu privire la aceste note cerința expresă a textului de lege aplicabil în cauză, în sensul arătat.

În fine, Înalta Curte apreciază că nu lipsită de relevanță în cauză, este și împrejurarea că după aproximativ 2 ani de la recrutare, recurentul-pârât s-a transferat la o altă unitate, din dorința de a înceta colaborarea cu organele de securitate.

Așa fiind, în lipsa unor date referitoare la activități sau atitudini potrivnice regimului comunist nu se poate pune problema vreunei îngrădiri a drepturilor și libertăților unei persoane, după cum arată recurentul-pârât.

Reținând așadar, raportat la conținutul și substanța tuturor notelor examinate, că nu sunt întrunite cumulativ cerințele art.2 lit.b din O.U.G.nr.24/2008, ceea ce este relevant pentru a reconsidera abordarea instanței de fond, întrucât calitatea de „colaborator" se poate reține numai în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ cele trei condiții impuse de O.U.G. nr. 24/2008.

2. Temeiul legal al soluției adoptate

În acest context, pentru motivul de nelegalitate prevăzut de art. 304 pct.9 Cod procedură civilă, în temeiul art. 312(1) şi (3) teza I Cod procedură civilă recursul va fi admis, sentința atacată va fi modificată cu consecința respingerii ca neîntemeiată a acțiunii formulate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de Dureț Florin Stelică împotriva sentinței nr. 3720 din 05.11.2009 a Curții de Apel Bucureşti – Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Modifică sentința atacată şi în fond, respinge ca neîntemeiată acțiunea reclamantului Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva pârâtului Dureț Florin Stelică.

Irevocabilă.

Pronunțată în şedință publică, astăzi 5 octombrie 2010.

JUDECATOR, D.I.Vartires

JUDECATOR, I.Barbă

JUDECATOR, D.Duican

MAGISTRAT ASISTENT, S.Toma

Red/tehnored. S.T.(4 ex.)
Jud.fond L.M.P.

CONFORM CU ORIGINALUL

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECȚIA Cont. Adm.
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 3009/2/2009
se legalizează de noi
GREFIER

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. ......
.... în sumă de .... lei
GREFIER ŞEF

Irevocabilă